

בס"ד. ר"ד בעת קבלת־פנים* — ז' אדר־ראשון ה'תשי"א.

בלתי מוגה

א. בפרשת תרומה — בהמשך לעלי' לתורה ("אויפרופעניש") שהיתה בשבת פרשת תרומה — נאמר "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה גו' זהב וכסף ונחשת וגו' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"¹, היינו, שנצטוו ליקח דברים גשמיים ולעשות מהם מקדש שאודותיו מבטיח הקב"ה להשרות בו שכנתו, "ושכנתי בתוכם".

וכשם שהדברים אמורים בנוגע להמשכן ומקדש, כן הוא גם בנוגע לבתי־כנסיות ובתי מדרשות, שהם "מקדש מעט"².

וכן הוא גם בנוגע להמקדש הפרטי שבכאו"א מישראל — כמרומו בדיוק הלשון "ושכנתי בתוכם", "בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, בתוך כאו"א"³ — שכאשר בונה בית בישראל, בנין עדי עד, צריך ליקח דברים גשמיים ולעשות מהם מקדש לה'.

ב. ויש לומר, שהנתינת־כח לעשות מהדברים הגשמיים מקדש לה' מרומזת במש"נ "ויקחו לי תרומה":

ובהקדם המבואר בתניא⁴ "מ"ש בזה"ק⁵ ע"פ ויקחו לי תרומה, דלי כלומר אותי, והל"ל ותרומה, אלא משום דכולא חד", היינו, שה"תרומה" היא חד עם הקב"ה ("לי").

ומזה מובן, שאף שה"זהב וכסף ונחשת" ושאר הדברים (י"ג או ט"ו)⁶ שנימנו בכתוב הם דברים גשמיים, הרי האמת היא שמצד עצמם הם "כולא חד" עם הקב"ה, כיון ש"עיקר שכניה בתחתונים היתה"⁷, ולכן, יכולים לעשות מהם מקדש לה', כיון שצריכים רק לגלות את מציאותם האמיתית, מן ההעלם אל הגילוי בלבד.

אלא שענין זה הוא בכחם של בני דוקא — "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה":

(* של החתן הת' שלום דובער פּאָפּאַק — באולם "גאָלד מענאַר, ברוקלין".

(1) כה, ב"ח.

(2) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

(3) ראה אלשיך עה"פ. של"ה סט, א. ועוד. ה"שי"ת (סה"מ תשי"א ע' 111).

(4) פרק מז.

(5) ח"ב קמ, ב.

(6) נסמן בלקו"ש חכ"א ע' 153.

(7) שהש"ר רפ"ה. וראה רד"ה באתי לגני

אע"פ שהדברים הגשמיים מצד עצמם הם כולא חד עם הקב"ה, וצריכים רק לגלות זאת מן ההעלם אל הגילוי, מ"מ, גם לגלות דבר כזה יכולים רק נשמות ישראל, כי, לנשמות ישראל "האָט זיך מהותו ועצמותו ית' אָפגעגעבן" באופן שיוכלו ליקח אותו ("כאילו נתן לנו את עצמו כביכול"⁸), ולכן יכולים הם לגלות את כח העצמות שישנו בהדברים הגשמיים⁹.

וע"ד המבואר לעיל¹⁰ בענין "כי תקנה עבד עברי"¹¹ דקאי על משה רבינו שהוא ממשיך דעת בנש"י — שהאפשרות להמשכת הדעת בנש"י היא מפני שבשרשם יש בהם בחינת הדעת, וצריכים רק לגלות מן ההעלם אל הגילוי, ואעפ"כ, גם ההתגלות מן ההעלם אל הגילוי יכולה להיות בכחו של משה דוקא, בגלל שייכותו למדרגה זו, שעליו נאמר¹² "מן המים משיתיהו".

ג. ולא לדרשה קאתינא, כי אם, שיבואו הדברים בעבודה בפועל. עשיית מקדש לה' מדברים גשמיים — הו"ע שנתפרש בתורה כבר מזמן... והכל יודעים שהכוונה היא גם להמקדש שבכאו"א מישראל, וכמו כן יודעים גם דברי הזהר בפירוש "לי תרומה" שכולא חד, ואעפ"כ, היו צריכים שאדמו"ר הזקן יכתוב זאת בספר התניא, ולאח"ז יבואו רבותינו נשיאינו ויבארו את הדברים, ועד למאמרם של הרביים ש"עיקר שכינה בתחתונים היתה",

ורק אז משלימים בפועל את הדברים שנאמרו ע"י משה רבינו לפני אלפי שנים — שנעשה בפועל הענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

(10) ד"ה ואלה המשפטים (לעיל ע' 231)

(ואילך).

(11) משפטים כא, ב.

(12) שמות ב, יו"ד.

(8) תניא שם.

(9) ראה לקו"ש ח"ו ע' 23 ואילך,

ובהערות שם. ח"ב ע' 74 ואילך, ובהערות

שם.